

• pęd układu cząstek, zasada zachowania pędu; • środek masy, układ środka masy; • zderzenia; • ruch zmiennej masy

- Znaleźć odległość, na jaką przesunie się łódź stojąca nieruchomo na wodzie, jeżeli człowiek o masie $m_1 = 70$ kg przejdzie z dziobu na rufę. Długość łodzi jest równa 2.5 m, a jej masa $m_2 = 100$ kg.
- Pocisk wyrzucono pod kątem $\beta = 30^\circ$ do poziomu z prędkością $v_o = 10$ m/s. W najwyższym punkcie lotu pocisk rozerwał się na dwie nierówne masy (w stosunku 2:3), z których cięższa zaczęła spadać pionowo bez prędkości początkowej. Jak daleko spadnie lżejsza część?
- Zderzenie sprężyste centralne.* Cząstka m_1 o prędkości v_1 zderza się centralnie i sprężysto ze spoczywającą cząstką m_2 (taki układ odniesienia nazywa się zwyczajowo układem laboratoryjnym (LAB)).
a) Znaleźć prędkości i pędy cząstek po zderzeniu w układzie LAB. b) Znaleźć prędkości i pędy cząstek przed i po zderzeniu w układzie środka mas (CM).
- Obliczyć jaką część energii kinetycznej straci neutron w zderzeniu centralnym i sprężystym z jądrem o masie atomowej A , będącym w spoczynku. Znaleźć tę liczbę dla zderzenia z jądrem a) wodoru, b) tlenu.
- Zderzenia niecentralne.* W zderzeniu sprężystym cząstki α z jądrem tlenu kierunek cząstki α po zderzeniu tworzy kąt $\varphi = 64^\circ$ względem pierwotnego kierunku. Jądro odrzutu (tlen), będące początkowo w spoczynku, zostaje odrzucone pod kątem $\psi = 51^\circ$. Obliczyć stosunek prędkości obu cząstek po zderzeniu.
- Zderzenie niesprężyste.* W wahadło o masie 2 kg uderza pocisk o masie 10 g. Po tym uderzeniu środek masy wahadła unosi się o 12 cm, licząc w kierunku pionowym. Obliczyć: a) prędkość pocisku przed zderzeniem, przyjmując, że utkwiał on w wahadle, b) ilość ciepła, które wydzieliło się w wahadle.
- Energia dostępna dla reakcji.* Przy zderzeniach cząstek może dochodzić do reakcji, w wyniku której z obu cząstek powstaje nowy obiekt. Jeśli reakcja jest endotermiczna to może do niej dojść pod warunkiem, że po złączeniu cząstek pozostaje w układzie jeszcze pewna nadwyżka energii, nie mniejsza niż wymagana energia progowa reakcji. Tę nadwyżkę należy obliczać w układzie środka mas.
Proszę rozpatrzyć układ dwóch cząstek, z których jedna, o masie M , spoczywa, a w nią uderza cząstka o masie m z prędkością v . Cząstka m wnosi do układu energię kinetyczną $E_o = 1/2mv^2$. Pokazać, że dostępna energia dla zajścia reakcji wynosi $E = \frac{M}{m+M} E_o$.
- Ruch zmiennej masy.* Proszę zastosować drugą zasadę dynamiki $\vec{F} = \frac{d\vec{p}}{dt}$ dla opisanego ruchu w sytuacji, w której masa m zmienia się w czasie ($\frac{dm}{dt} \neq 0$). Wyprowadzić wzór:
$$\vec{F} = \frac{d}{dt}(m\vec{v}) - \vec{v}_1 \frac{dm}{dt},$$
gdzie \vec{F} jest siłą zewnętrzną, \vec{v} jest prędkością masy m w chwili t , a \vec{v}_1 to prędkość ubywającej (przybywającej) masy dm . (Często wygodnie jest wprowadzić prędkość względną \vec{u} masy dm względem m , $\vec{u} = \vec{v}_1 - \vec{v}$ i posługiwać się równaniem w postaci $\vec{F} = m \frac{d\vec{v}}{dt} - \vec{u} \frac{dm}{dt}$.)
Wskaz.: Jeśli w jakiejś chwili t pęd wynosił $\vec{p}(t) = m(t)\vec{v}(t)$ to po upływie czasu dt pęd układu będzie złożony z dwóch pędów: $(m+dm)(\vec{v}+d\vec{v})$ (pęd zmienionej masy) oraz $-dm \cdot \vec{v}_1$ (pęd fragmentu o masie dm , który się odłączył (przyłączył)) w czasie dt . Następnie obliczyć przyrost pędu $d\vec{p} = \vec{p}(t+dt) - \vec{p}(t)$, rozpisać go, pomijając wyraz zawierający iloczyn dwóch nieskończenie małych wielkości $dm \cdot d\vec{v}$ i zastosować II zasadę dynamiki $\vec{F} = d\vec{p}/dt$.
- Rakieta porusza się w przestrzeni kosmicznej, wyrzucając w sposób ciągły strumień gazów ze stałą prędkością u względem rakiety. W chwili początkowej masa rakiety wynosiła m_0 a jej prędkość była równa v_0 . Znaleźć prędkość rakiety v w funkcji czasu, prędkość maksymalną w chwili gdy wyczerpie się zapas paliwa, który stanowi n -tą część całkowitej masy oraz czas, po którym to nastąpi. Prędkość zmiany masy rakiety wynosi $\frac{dm}{dt} = -\lambda = const$ (wyrzut gazów).

- W pewnym momencie z wagonu o masie M , poruszającego się ze stałą prędkością v_o , zaczyna się wysypywać piasek. Ubytek masy w jednostce czasu $\mu = \frac{dM}{dt}$ jest stały. Znajdź prędkość wagonu jako funkcję czasu i przedstaw ją na wykresie. Przyjmując, że ruch jest bez tarcia. Założyć, że znana jest początkowa masa piasku $m_p < M$.